

Čim se probudila, ponašanje joj se beše izmenilo. Postade budna i poslovna, obuče se, zaveza ešarpu oko pojasa, i poče se baviti detaljima povratka. Činilo se prirodnim ostaviti taj posao njoj. Ona je očigledno imala prirodnog lukavstva koje je Vinstonu nedostajalo; usto je odlično poznavala okolinu Londona, stekavši to znanje na bezbroj kolektivnih marševa. Put kojim mu je rekla da se vrati bio je potpuno različit od onoga kojim je došao; i vodio je do sasvim druge železničke stanice. "Putem kojim si došao nikad se ne vraćaj", reče ona, kao da iznosi kakav važan princip. Objasni mu da će otići prva, a da on potom treba da sačeka pola sata pre nego što i sam ode.

Beše mu rekla i gde će se, posle četiri dana, sastati idući put. To je bila ulica u jednoj od siromašnijih četvrti, gde se nalazila pijaca koja je obično bila pretrpana i bučna. Ona će se vrteti oko tezgi, praveći se da traži pertle ili konac. Ako oceni da je situacija čista, išmrknuće se u maramicu kad se on približi; ako ne, on treba da prođe kao da je ne poznaje. S malo sreće, usred gomile sveta, moći će da porazgovaraju četvrt sata i zakažu sledeći sastanak. "A sad moram da idem", reče ona čim je on zapamtio uputstva. "Moram da budem natrag u devetnaest i trideset. Imam dva sata posla za Omladinsku ligu protiv seksa: da delim letke, ili tako nešto. Sranje. Hoćeš da me očistiš? Da nemam neku granciču u kosi? Sigurno? Onda doviđenja, ljubavi, doviđenja!"

Ona mu se baci u naručje, poljubi ga gotovo grubo, i sledećeg trenutka se probi kroz mladice i nestade u šumarku, praveći pri tom vrlo malo šumova. On još uvek nije znao njeno prezime i adresu. To, međutim, nije značilo ništa: bilo je nezamislivo da se mogu sastati bilo gde u zatvorenom prostoru ili razmene ikakvu pismenu poruku.

Stvari su pošle tako da se na proplanku u šumarku više nisu ni vratili. Tokom maja imali su još samo jednu priliku kad su uspeli da spavaju zajedno. To se desilo u drugom od skrovišta koje je Džulija znala, zvoniku neke srušene crkve, u gotovo pustom kraju u okolini grada, gde je pre trideset godina pala atomska bomba. Mesto je bilo izvrsno kao skrovište; put do njega je, međutim, bio vrlo opasan. U ostalim prilikama mogli su se sastajati samo na ulici, svaki put drugoj, i nikad na duže od pola sata. Na ulici se uvek moglo razgovarati, na izvestan način. Dok su plutali pretrpanim ulicama, ne sasvim jedno do drugog, i nikad se ne gledajući, vodili su čudan, isprekidan razgovor koji se palio i gasio kao svetionik, prekidajući ga iznenada kad bi se našli u blizini telekrana ili spazili uniformu kakvog člana Partije kako se približava; nastavljajući ga posle nekoliko minuta usred rečenice; presecajući ga napola kad bi se rastali na ugovorenom mestu; potom ga nastavljajući sledećeg dana gotovo bez uvoda. Ispostavi se da je Džulija sasvim naviknuta na razgovor na takav način, koji je nazivala 'razgovor u nastavcima'. Isto tako je umela, začudo, da govori ne pokrećući usne. Samo jednom za gotovo mesec dana svakovečernjeg sastajanja, pođe im za rukom da se poljube. Išli su ćutke nekom sporednom ulicom (Džulija nikad nije govorila ako se nisu nalazili u nekoj od glavnih ulica) kad se začu zaglušujući prasak, zemlja se zatrese, a vazduh pomrači; Vinston se nađe kako leži na boku, izubijan i preplašen. Očigledno je negde sasvim blizu pala raketna bomba. On odjednom spazi Džulijino lice na nekoliko centimetara od svog, mrtvački belo, belo kao kreda. Čak su joj i usne bile bele. Mrtva! On je steže uza se i primeti da je lice koje ljubi živo i toplo. No na usne mu se hvatalo nešto prašnjavo. Lica su im oboma bila pokrivena gustim slojem krečne prašine.

Bilo je večeri kad su stizali na mesto sastanka i morali se mimoći bez ikakvog znaka, jer je iza ugla upravo izišla patrola, ili iznad glave stajao helikopter. No čak i da je bilo manje opasno, naći vremena za sastanak bilo bi ipak teško. Vinstonova radna nedelja iznosila je šezdeset sati, Džulijina čak i više; slobodni dani su im zavisili od pritiska posla i nisu se često poklapali. U svakom slučaju, Džulija je retko imala potpuno slobodno veče. Provodila je začudno